

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4936/2021
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, кога заступа Данијел Игњатић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., кога заступа Данијела Златановић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2234/18 од 30.03.2021. године, у седници већа од 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2234/18 од 30.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1907/18 од 05.04.2018. године укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Милана Узелца за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду Иивк ../17 од 17.11.2017. године и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2234/18 од 30.03.2021. године усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда тако што је решење о извршењу јавног извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду Милана Узелца Иивк ../17 од 17.11.2017. године одржано на снази у целости и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 13.810,00 динара са законском затезном каматом од 09.11.2017. године до исплате и на име накнаде трошкова извршног поступка износ од 7.588,80 динара, трошкова првостепеног поступка износ од 29.756,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и жалбеног поступка износ од 17.512,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је основан применом члана 9. става 2. Одлуке о јавним паркиралиштима јер возач није идентификован, а као власник предметног возила у евиденцији надлежне полицијске управе у Новом Саду води се тужени који се и сматра корисником паркиралишта. Тужени није пријавио промену података о власнику возила у смислу члана 274. ставу 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због чега чињеница да је правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П 3114/13 од 23.05.2013. године утврђено да тужени није власник возила не утиче на другачије одлучивање. О тужиочевом захтеву побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење, као иницијални акт ове парнице поднет је 09.11.2017. године, а вредност предмета спора износи 13.810,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић